

VIS DE IUBIRE....

Irimescu Daniel

Întins pe-o laviță-n odaie,
Privesc la dansul flăcării din foc,
Și-n jocul de lumini și umbre,
Furiș, la pieptu-mi îți faci loc.

Te furișezi, tiptil, în suflet
Și-mi pare-o clipă că visez,
Când ale tale lacrimi calde,
Blând mă-nvelesc, ca un botez.

Cu sărutări dezmiardă-mi gura,
Și-n focul aprigei dorinți,
Trezește-mi inima, ce doarme,
Pe-altarul patimii fierbinți.

Ferește-mi de pe frunte vremea,
Și bătrânețea s-o alungi,
Din pletele-mi, ce duc argintul,
Iar, de pe chip, brazdele lungi.

Răpus de-a timpului mișcare,
În trup, încet, resimt fiori,
Înlănțuit de brațe albe,
Adorm cu tine până-n zori.

În visul nopții mă mângâie,
Cu palme moi de catifea,
Și-n tâmpile sângele să-mi urce,
De dragul tău, iubita mea!